

Salaam aleikum

*een vrijdag in Marrakesj:
na hun vesper en hun lof
schuifelen vrouwen haastig
naar huis, schimmen met
zwarte sluier, duiven alsof
een bus graan wordt geschud,
alsof geroekoe ze roept*

*mannen bleven op het plein,
palavers, een hand op het hart,
twee handen op één buik –
ze stonden in de fletse zon
van februari, een djellaba
met strepen, beige, lichtblauw
en grove wol van effen kameel*

*getrimde snor, gladde wangen,
plooien van een lach: salaam
aleikum, aleikum salaam*

*ze liepen langs op lederen
zolen, we zagen de zwarte schoenen
uit een soek, de sokken en zomen
van broeken uit een soek*

*wij op een terras in Marrakesj
een vrijdag na het gebed
het aroom van bussels munt
in heet water, het brekend licht
van februari - wij, vreemdelingen,
keken ze na jaloers op hun vrede:
hoe vrolijk die was alsof
een god was verrezzen*

*hand in hand liepen ze langs
mannen met buikje, magere
vaders, macho's, jazeker
maar o zo teder, geen haast
om te wreken: salaam aleikum,
met u zij de vrede*

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be